

og hvor der netop er et stort sammenfald af interesser.

I slutningen af maj mødes præsidenterne Putin og Bush til forhandlinger om, forhåbentlig, en ramme for strategisk stabilitet. Det kunne blive – vi håber det – et virkeligt gennembrud i det internationale samfund med enighed om, hvad man skal gøre med de defensive våben, nedskæringer af f.eks. strategiske atomvåben, de offensive våben og i det hele taget en ramme om det fremtidige forhold, som også inkluderer et meget tæt forhold mellem NATO og Rusland, et nyt forhold, og hvor NATO's udvidelse indgår som en del af underlægningsmusikken til mødet i maj. Især vil jeg fremhæve, at vi jo fra dansk side altid har følt, at der var en stærk interesse for NATO's udvidelse også i det baltiske område, og at det er et synspunkt, der jo helt og fuldt deles fra amerikansk side.

Det er jo også nødvendigt at se på, at i kampen mod terrorisme har USA og europæiske lande jo i høj grad også fælles interesser. Jeg synes, hr. Villy Søvndal burde minde sig selv om, om ikke andet, at SF faktisk også stemte for indsatsen imod terrorismen i Afghanistan.

I Mellemøsten er det uden tvivl sådan, at der er forskellige nuancer, men den fælles indsats, som gøres af FN, af Rusland, af USA og af EU, er fundamental for at finde en løsning på problemet. Det er jo ikke sådan, at USA her går alene, men går sammen med disse andre. Uenigheden er nok størst omkring synet på den fremtidige indsats over for Irak. Der viser sig her stærkt forskellige vurderinger i Europa og i USA.

Vedtagelsen, som den er fremsat, udtrykker: EU har brug for en stærkere fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Det mener jo også SF, og det mener også Enhedslisten. Men det skal ikke være ud fra et antiamerikansk grundsynspunkt. EU har brug for et godt forhold til USA. USA har også brug for et godt forhold til EU.

På det grundlag stemmer jeg med stor glæde for vedtagelsen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, at hr. Niels Helveg Petersen går for let hen over de uenigheder, der har været om terrorbekæmpelsen. Det var jo i høj grad en forskellig vurdering af, hvordan man bedst bekæmper terrorismen, der fik diskussionen til at blusse op specielt i februar måned. For der var uenighed mellem en række europæiske lande og USA på det punkt.

Joschka Fischer sagde følgende til Die Welt den 12. februar: Den internationale koalition mod terrorismen udgør ikke en base for at gøre hvad som helst mod hvem som helst og især ikke på eget initiativ.

Kl. 11.50

Det er lige netop essensen i den kritik, der har været fra europæisk side. Den bunder i en angst for, at USA selv ønsker at bestemme, hvem, hvornår og hvor man vil lave forskellige militære aktiviteter for at bekæmpe terrorismen. Det er jo dér, der har været en uenighed. Det synes jeg ikke man kan underbetone, som det blev gjort af hr. Niels Helveg Petersen i hans tale.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, at hr. Niels Helveg Petersen i sin tale kom til at udtrykke det samme synspunkt som hr. Peter Skaarup, uden at jeg i øvrigt vil beskyldte de to partier for at have sammenfaldende synspunkter, nemlig at den her forespørgsel skulle være båret af antiamerikanisme. Det er den ikke.

Den er båret af en dyb skepsis til den nuværende Bushadministration, hvad angår de afgørende internationale spørgsmål vedrørende klima og miljø, vedrørende villigheden til nedrustningsaftaler bredt. I det hele taget villigheden til internationale aftaler.

Jeg tror også, at hr. Niels Helveg Petersen deler den bekymring, som næppe heller er båret af antiamerikanisme, men båret af en dyb skepsis over for verdens stærkeste magt, der, i så høj grad som tilfældet er, går selv i øjeblikket.

Så kan jeg bekræfte, at vi stemte for den FN-ledede indsats mod terror i Afghanistan, ligesom SF jo i øvrigt op gennem 1990'erne har stemt for internationale aktioner, når det drejer sig om at beskytte menneskeliv.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Holger K. Nielsen hørte ikke rigtig efter, hvad jeg sagde. Jeg sagde udtrykkeligt i slutningen af et 5 minutters indlæg, hvor man skal behandle en meget kompleks og så stor problemstilling: Når vi ser på det i øjeblikket, er uenigheden størst, netop når det drejer sig om Irak; i synet på, hvad der skal ske, måske ikke ske i forhold til Irak.

Så det er jeg helt enig i. Her er der en meget tydelig uenighed mellem holdningen i Europa og i USA. Men det har jo i hvert fald indtil vide-